

— / —

DOSAR

1

LA VIE EN ROSE

(COMEDIE DE MORAVURI)

de

7

"Celui qui établit une dictature et ne tue pas Brutus, ou celui qui fonde une République et ne tue pas les fils de Brutus, celui-là ne régnera que peu de temps"

Machiavel - "Discorsi"

" Ridic o cupă cu otravă în sănătatea dumneavoastră"

Folklor T.V

- B A R B A T U L

- T I N A R A

(Sufrageria unui apartament. Seară. Prin fereastra cu perdelele trase vedem firmele luminoase de pe clădirile vecine, care, la un anumit interval, rup întunericul care domnește în cameră. Si atunci vedem o încăpere mobilată cu lucruri de bună calitate, cîteva piese chiar scumpe; pe peretei tablouri; o vitrină cu o frumoasă colecție de porțelanuri. Si mai vedem un televizor deschis, cu ecranul luminat, dar fără imagine - programul s-a terminat de mult.

Si acum e timpul să amintim și de ~~barbatul~~ din fotoliu, cu spatele spre televizor, așezat în fața unei măsuțe pe care distingem o sticlă goală și încă una acum începută, alături de un pahar și o scrumieră plină cu mucuri de țigară. Lîngă fotoliu este trasă o măsuță-bar, pe care sunt aranjate încă multe alte sticle.

Cortina se ridică pe apelurile unui telefon. Este așezat undeva pe un colț al unui bufet; semnalurile se repetă nefiresc de mult; mult peste timpul în care oricine ar fi înțeles că persoana căutată nu este acasă. In cele ~~xix~~ din urmă, BARBATUL se ridică din fotoliu și vine spre aparat. In drum, agață și dă jos scrumiera de pe măsuță.
— Vine la telefon și închide butonul soneriei. Se întoarce să pornească înapoi spre fotoliu, apelul se repetă, aproape imperceptibil de data asta, revine și îl scoate din priză.

Ajuns în fața măsuței observă scrumiera căzută și mucurile împrăștiate pe jos. Iese din cameră și aduce un fă-

raș mic și o périe cu care adună resturile de pe jos.

Vrea să le ducă afară; după doi pași se oprește și le depune indiferent pe mobila cea mai apropiată. Revine la fotoliu, se aşează, își aprinde o țigară, bea.

Important - de subliniat că toată mișcarea de pînă acum n-a exprimat decît o uriașă indiferență, sau mai bine zis o stare de totală abulie. Deci mișcările nu sunt nici o clipă precipitate, ritmul nu are nimic forțat, figura este complet destinsă.

Se scurg în continuare cîteva clipe de tăcere, timp în care nu schițează nici o mișcare. Apoi, brusc, se aude soneria de la intrare. Un apel; după un timp un al doilea, mai insistent; al treilea la un interval mai mic și și mai insistent; cîteva apeluri unul după altul; apoi cel și de afară rămîne cîteva clipe cu degetul pe butonul soneriei. În cele din urmă încep să se audă loviturî puternice în ușă. BARBATUL se ridică și se duce spre intrare. În clipa în care deschide ușa camerei care dă înspre vestibul, bătăile încetează, apoi pornesc mai puternice, mai desse.)

TINARA:

Te-am auzit ! ... Ești înăuntru, te-am auzit ! ... Deschide, că-i chem să spargă ușa !!

(Se aude deschizîndu-se ușa apartamentului și în casă dă buzna TINARA. Din prima clipă se precipită în sufragerie; BARBATUL vine în urma ei.)

TINARA:

Ce faci ?! ... Ce dracu' faci ?!! ... Ce-i cu tine ?!!

(Este într-o stare de maximă sârescitare și prima replică este explozia stării în care a intrat. Pe una din filipirile reclamelor de afară caută în jur un între-

rupător, îl vede, se repede și aprinde lumina. La început două becuri, apoi imediat toată lampa. Inchide televizorul. Este îmbrăcată într-un pardesiu desfăcut la toti nasturii, fularul și el este mult largit în jurul gîțului, fața este congestionată, părul răvășit fi căde peste figură. Respiră încă greu. Se întoarce spre BARBAT, pe care îl privește cîteva clipe, încercînd între timp să-și recapete suflul; își aranjează părul cu mîna.)

TINARA: (Înțeles, aproape în virtutea inertiei) ... Ce dracu' faci? ...

(Iși trage un scaun, se lasă să cadă pe el, își scoate și din geantă un pachet de țigări, își aprinde o țigară.)

TINARA: ... Ce faci? ... Ai prins rădăcini acolo?

(Într-adevăr, de la intrarea TINEREI în cameră, BARBATUL a rămas în picioare șingă ușă. Nu distingem nimic pe figura lui. Replica TINEREI îl duce în fotoliul lui, se aşeză, își aprinde o țigară, bea.)

TINARA: ... Asta nu se face ... Asta chiar nu se face ... Si, oricum, nu mă așteptam din partea ta ...

(Se duce în vestiar, se dezbracă, își lasă acolo pardesiul, revine, își trage scaunul mai aproape de al gazdei, se aşeză.)

TINARA: (Îl privește, încearcă un zîmbet, o mișcare "mustrătoare" din cap) ... Bună seara ... Am spus: "Bună seara"

BARBATUL: ... Dumneata pe cine cauți?

TINARA: Poftim?!?

BARBATUL: ... Pe cine cauți?! Ce vrei?!

TINARA: ... Ești bolnav!

(Se ridică, face un pas, încă unul, a ajuns lîngă el, îl atinge ușor cu palma vrînd desigur să vadă dacă nu are cumva febră. Se convinge că nu asta ar fi explica-

ția; o clipă nu știe realmente ce trebuie să facă; îl pri-
vește din nou și acum, dintr-o dată, îi vine ideea. Pochineș-
te din degete, se întoarce cu spatele spre cel din foto-
liu, se deparează cîțiva pași, își ciufulăște părul, își
strîmbă poziția corpului, cînd se întoarce din nou spre
BARBAT este aproape de necunoscut.)

TINARA: (Cu intonația proprie personajului) - "Va să zică-i
odrasla mătăluță ? Păi vezi, dacă ai fi știut cum să-l în-
crești, nu mi-ar fi parădit frumusețe dă flori - sărăca-
na de mine ! Si pă urmă 'mnealui dă colo să-și ia tulpă-
șița pă daibosi ! Păi mai bine m-ai atinge cu niște biș-
tari, cocoană, ca să pot mai abitir să-mi scot paguba !
Vai dă mine ! Iote colea ! D-apăi cine vrea să te ducă,
cocoană mare ! Iaca na, l-am strigat num-așa într-o doa-
ră, Freddy sau Charlie, iac-așa cum ai fi făcut și mătă-
luță, dacă-ți venea să strigi pă cineva necunoscut cu care
vreai să fii drăguță ! Păină, să-mi sară ochii dac-am
zis io v'o vorbă dă rușine conașului. D-apăi ce, io n-am
voie să vînz flori, dacă mă protăpesc mai abitir pă tro-
tal ? Io sănt fată cuminte, așa, și să-mi sară ochii - să
mor io, na, dacă i-am zis și al'ceva dăcît să-mi cumpere
o floare.""

BARBATUL: (A lăsat-o să termine, privind-o cu aerul cel mai indife-
rent) - ... Ce-i asta ?

TINARA: Shaw.

BARBATUL: Shaw ?!

TINARA: Bernard Shaw.

BARBATUL: Bernard Shaw ?!

TINARA: ... George ! Bernard ! Shaw ! - Pygmalion !

- BARBATUL: Aaa !...
- TINARA: Același gen ?
- BARBATUL: (Gest indiferent din umeri)
- TINARA: (Se gîndește o clipă; se întoarce cu spatele, se concentreză cîteva momente; se întoarce din nou) - " Ce să-i faci, trebuie să trăiești ! Vom trăi, unchiule Vanea. Vom trăi un șir lung, lung de zile, de seri nesfîrșite; vom îndura cu răbdare încercările pe care ni le va trimite soarta; ne vom trudi pentru alții, și-acum și la bătrînete, fără să cunoaștem odihna, și cînd ne va sosi ceasul, vom muri supuși, și-acolo, dincolo de morînt, vom spune că am suferit, că am plîns, că am fost amărîți, și Dumnezeu o să se îndure de noi amîndoi, și noi, unchiule drag, vom vedea o viață luminoasă, frumoasă, minunată ! Ne vom bucura și vom privi nenorocirile noastre de-acum zîmbind cu înduioșare - și o să ne odihnim. Cred în asta, unchiule, cred cu tărie, cred din tot sufletul... Ne vom odihni !... Unchiule Vanea, bietul meu unchi, tu plîngi ... "
- BARBATUL: ... Bravo ! Foarte frumos.
- TINARA: Anton Pavlovici Cehov: Unchiul Vanea.
- BARBATUL: La asta m-am gîndit și eu.
- TINARA: " Lăsați povara prea cinstită jos/-De poate cinstea sta într-un coșciug /-Iar eu voi plînge cu amare lacrimi/Pe Lancaster, mort prea de timpuriu./Biet chip de gheâză-al unui rege sfînt,/Cenușă tristă a casei Lancaster... .
- BARBATUL: Destul !
- TINARA: Lady Anne: Richard al III-lea.
- BARBATUL: Destul.
- (Ii arată un pahar gol; TINARA refuză din cap; BARBATUL)
- www.arhivaexilului.ro

TUL își umple paharul)

BARBATUL: In sănătatea dumitale ! - (Bea) - Ar mai fi ceva ?

TINARA: Am tras o spaimă ...

BARBATUL: N-ai de ce.

TINARA: Sint frîntă.

BARBATUL: Te înțeleg - noapte bună.

TINARA: (Așteaptă să fie condusă) ... Ești gazdă ...

BARBATUL: Eu ?!

TINARA: Mi-ai rezervat cameră la hotel ?

BARBATUL: (Vine foarte aproape de ea) ... Ai mai fost vreodată
în casa asta ?

TINARA: Nu.

BARBATUL: Pe mine m-ai mai văzut vreodată ?

TINARA: Nu putem lăsa pe mîine dimineață ?

BARBATUL: Cum te cheamă ?!

TINARA: (Zîmbește: e convinsă că totul e un joc. Il sărută pe
obraz) - Mi se închid ochii.

BARBATUL: Mă tem ...

TINARA: Baia ?!

(BARBATUL schițează un gest din mînă)

TINARA: - Nu te mai teme. De nimic.

(Se duce în baie. Râmas singur, BARBATUL consumă cîte-
va clipe de totală descumpărare; în cele din urmă ia
geanta TINEREI și o deschide - caută ceva cu privire
la ,nu-și permite chiar să scocească în ea.TINA-
RA apare în pragul ușii.)

TINARA: Ai nevoie de ceva ? - (Deloc supărată) - Spune-mi,
ai nevoie de ceva ?

(Se apropie, ia geanta din mîna BARBATULUI și apucă
de braț și îl conduce spre masă. Se oprește în fața
mesei, ia geanta și o răstoarnă pe masă.)

- TINARA: Ce căutai ?
- BARBATUL: Actele dumitale
- TINARA: Actele mele ?
- BARBATUL: Te miră ?!
- TINARA: Ca să faci ce cu ele ?!
- BARBATUL: Să știu dacă trebuie să anunț poliția sau spitalul de nebuni !
- TINARA: ... Imi place:joci tare ! - (Se duce și îi aduce telefonul) - "Poliția sau spitalul de nebuni".
- BARBATUL: Ar fi mai bine să pleci singură ...
(TINARA îi întinde din nou telefonul.O ezitare de o clipă, apoi BARBATUL ia telefonul și formează un număr)
- BARBATUL: Alo ! Dă-mi garda !...Sint 834 ...
(TINARA îi smulge telefonul din mână și îl trînteghe pe jos.)
- TINARA: Nu crezi că toate au o limită ?! Nu crezi' ?!!
(O fractiune de secundă BARBATUL rămîne stupefiat,după care o apucă de braț și vrea să o conducă spre ușă.)
- BARBATUL: Ba da:asta cred și eu !
- TINARA: (Incearcă să scape) - Dă-mi drumul !
- BARBATUL: (Au ajuns lîngă ușă) - La revedere !
(TINARA îl lovește și reușește să scape.Revîne în centrul camerei.)
- TINARA: - Să nu îndrăznești să mai pui mâna pe mine !
- BARBATUL: (Vine spre ea) - Ieși imediat afară !
- TINARA: (Se mișcă în jurul mesei,păstrînd-o ca un permanent obstatol între ea și BARBAT) - Să-ți îți labele acasă !
(BARBATUL încearcă să se repeadă spre ea,TINARA îi trînteghe un scaun în față:BARBATUL se împiedică și cade.)
- BARBATUL: Nebuna dracu' !

(Se ridică și vrea să pornească mai departe, dar lovitura a fost într-adevăr foarte puternică:schică apătuță, nu poate călcă, este obligat să se așzeze.TINARA s-a oprit în partea cealaltă a mesei, are lîngă ea sticla goală pe care o ia în mînă.BARBATUL întinde mîna spre telefon.)

- TINARA: (Cu sticla în mînă) - Nu te juca cu nervii mei...
BARBATUL: Ascultă ! ... Nu te-am văzut în viața mea,nu știu cine ești - ce dracu' cauți aici ?! Ce vrei de la mine ?
TINARA: Mincinos ! ... Ordinar că ești !
(BARBATUL se ridică și aprinde toate luminile din cameră:lămpi,lampa de
aplice,etc.Din vestiar aduce o lanternă mare pe care o aprinde și și-o îndreaptă spre față.)
BARBATUL: Cască-ți bine ochii ! Nu m-ai văzut în viața ta !
TINARA: Ticălosule !
BARBATUL: Poate-i o confuzie ... o asemănare ... Ti-a jucat cineva o farsă idioată !
TINARA: - Dă-te înapoi ! ... Dă-te înapoi,cind îți spun !
(Inaintează cu sticla în mînă;BARBATUL se retrage cîțiva pași;TINARA ajuns lîngă poșeta răsturnată pe masă.)
TINARA: Mai înapoi.
(BARBATUL se mai retrage un pas;TINARA deschide un portofel din care scoate o bucată de carton.O prin-de între două degete și o ridică spre el.)
TINARA: Ce-i asta ?!
BARBATUL: Ce e ?!
TINARA: Eu te-am întrebat pe dumneata !
BARBATUL: - Cum dracu' să văd fără ochelari ?!

- TINARA: Punctă-i !
(BARBATUL își cauță ochelarii, îi găsește, citește bucată de carton.)
- BARBATUL: ... Cartea mea de vizită.
- TINARA: Ești sigur ?
- BARBATUL: (Inaintează un pas, privește mai atent) - Sigur că sunt sigur !
- TINARA: - Numele corespunde ?!
- BARBATUL: Ti-am spus doar că-i cartea mea de vizită !
- TINARA: Si adresa și numerele de telefon corespund și ele, da ?!
- BARBATUL: Da !!
- TINARA: Si mă întrebă ce cauț aici ?!
- BARBATUL: ? Impart pe an sute de cărți de vizită !
- TINARA: (Intoarce cartonul și îi arată ce scrie pe spate) - Si pe toate scrie același lucru ?!
- BARBATUL: (Intinde mâna după cartea de vizită) - Dă-mi-o să văd.
- TINARA: (Aruncă cartonul pe masă) - Nu o rupe: am făcut foto-copii.
- BARBATUL: (Citește ce scrie pe spate) - N-am scris-o eu !
- TINARA: Nu-i scrisul dumitale ?!
- BARBATUL: Ba da ... Pare; dar nu te-am văzut în viața mea și nu ţi-am dat nici o carte de vizită !
- TINARA: - "Carte de vizită-rendez-vous" ! L6 septembrie, orele ~~xx~~ opt seara !
- BARBATUL: Pentru numele lui dumnezeu, cind s-a întâmplat asta ?!
- TINARA: Exact acum trei săptămâni ! Ai făcut o vizită la noi la firmă, și s-a prezentat printre altele și un program artistic, mai tîrziu, la mica "sindrofie" care a urmat, m-ai felicitat ...
- BARBATUL: Nu-mi amintesc de nimic !
- TINARA: Si m-ai întrebat de ce nu-mi cultiv "realul talent".

Mi-ai propus chiar să vin să mă recomanzi unor oameni care ar putea să-mi dea o mână de ajutor ...

BARBATUL: Si ți-am spus eu să vi aici ?!

TINARA: Să te cauț întâi la telefon. Cum nu răspunzi însă nicio dată ...

BARBATUL: Te-ai suiat în primul tren și-ai venit direct aici !

TINARA: (Arată cartea de vizită) - "Ministrul Adevărului" !

(Replica TINEREI amintește un lucru pe care, în ultimele zece minute, BARBATUL reușise să-l uite. Si-l remintește brusc acum; revine încet la starea în care l-am descoperit la ridicarea cortinei. Se aştează în fotoliu, își aprinde o țigară, bea.)

TINARA: ... Nu ai nimic de spus ?

BARBATUL: (Uitase complet de ea) - Pardon ?

TINARA: ... Cu mine ? Ce ai de gînd ?!

BARBATUL: ... Să-ți cer scuze și să-ți spun că-mi pare rău, nespus de rău că ai bătut drumul de pomană ...

TINARA: Ascultă, dacă nu crezi că dumneata mi-ai dat-o -(Semn spre cartea de vizită)- telephonează să te interesezi la firmă. Directorul ...

BARBATUL: Nu mă îndoiesc nici o clipă ! La câte vizite am făcut și pentru căți oameni am încercat să intervin, nimic nu-i exclus. Numai că ...

TINARA: Numai că ?!

BARBATUL: Eu nu mai pot să te ajut. De două zile nu mai am nimic putere.

TINARA: Ha-ha-ha: am rîs.

BARBATUL: ... Nu crezi ?!

TINARA: Ba da:ha-ha-ha-ha !

BARBATUL: (Scoate din buzunarul de la piept un plic pe care îl aruncă pe masă.)

TINARA: Ce-i acolo ?

(Se apropiie de masă, privește plicul, ezită, scoate o hîrtie, o despăturește, aruncă o privire, o împăturește înapoi.)

BARBATUL: Citește-o.

TINARA: Nu-i nevoie: am văzut cine semnează ...

BARBATUL: Pensionar !

(Si acum TINARA începe într-adevăr să rîdă. La început încet, apoi tot mai puternice hohote de rîs.)

BARBATUL: ... Acum, cînd lucrurile cred că-s clare, n-ai putea să mă scutești de prezența dumitale ?!

TINARA: Iartă-mă ... Iartă-mă, te rog ... Nu de dumneata rîdeam -(Incearcă să se linistească)-... Eu ... De mine eram atît de încîntată ... (Nu se poate stăpîni, izbucnește din nou în rîs)... Am lichidat tot ... Tot !... Da' știi cum ... Uite aşa ... (Incearcă să fluiere, nu poate din cauza rîsului)... Uite ... Uite aşa - pfiut ! (Fluieră și schițează gestul de a mătura totul dintr-o lovitură.)... Of, doamne ... Nu mai pot ... De mult nu-mi amintesc să mai fi rîs aşa... Zău că de mult... Nu te săpăra: dă-mi, te rog, un pahar cu apă ... Te rog frumos...

(BARBATUL o privește impasibil, n-a intrat nici o clipă în jocul ei.)

TINARA: Un pahar cu apă, ce naiba ?!... Unde-i bucătăria ?!

(BARBATUL schițează un gest vag, TINARA se duce și revine cu un pahar plin. Se aşeză. Continuă pe același ton de maximă surescitare.)

TINARA: Mi-am dat demisia ! Concediul nu mi-l făcusem, aveam și cîteva zile recuperare - degeaba, n-au vrut să audă de nimic, aşa că ...

BARBATUL: Ascultă ...

- TINARA: Acasă, ai mei cînd au aflat - ei, ce crezi că au fost în stare să-mi zică fără să mă lase ...
- BARBATUL: (Loveste cu putere cu pumnul în masă. TINARA se oprește speriată)
- TINARA: ... Asta ce vrea să mai însemne ?
- BARBATUL: Vreau să rămîn singur !
- TINARA: Și eu ce să fac ?
- BARBATUL: Să disperi imediat !
- TINARA: Adică ?!
- (BARBATUL se duce în vestiar și revine imediat cu hainei)
- BARBATUL: Adică ...
- (TINARA se ridică și trece în partea cealaltă a mesei)
- BARBATUL: Nu începe !
- TINARA: Mă arunci în stradă în mijlocul nopții ?!
- BARBATUL: Te duci de unde-ai venit !
- TINARA: Ascultă-mă o clipă !
- BARBATUL: Pleci imediat !
- TINARA: Pînă la prînz n-am nici un tren ! Nu cunosc pe nimeni în oraș !
- BARBATUL: Te privește - stai în gară !
- TINARA: Omule, am venit pentru că m-ai chemat !
- BARBATUL: Nu-i adevărat ! ~~Sioricum~~ nu mai are nici o importanță ! -(Aruncă peste masă pardesiul spre ea)- Te rog foarte mult !
- TINARA: Poți fi chiar atât de ticălos ?
- BARBATUL: Dar pricepe odată !!
- TINARA: Nu urla !! -(Iși îmbracă haina) - ... Pot să te rog totuși ceva ?
- BARBATUL: ... Spune.
- TINARA: O cafea.

- BARBATUL: (Scoate din buzunar un pumn de bani și îi aruncă pe masă) - Bei în oraș.
- TINARA: E una noaptea !
(BARBATUL ezită o clipă apoi trece în bucătărie; lasă ușa deschisă în urma lui)
- TINARA: ... Pet să te ...
(BARBATUL trîntegrează ușa. TINARA vine la telefon și, cu ochii pe ușă, formează un număr)
- TINARA: (În telefon, în șoaptă) ... Am intrat ... Agitat, foarte agitat ... Mă dă afară ... Fac tot ce-i posibil.
(Inchide. Vine la masă, își trage un scaun, se aşează și se culcă cu capul pe mîini. Întră BARBATUL. Aduce ceasca cu cafea. O vede pe TINARA dormind, îi lasă ceasca cu zgomot alături și o bate pe umeri. Duce cele două sticla afară, acum și cea de a doua e goală, scoate o sticlă plină, își toarnă în pahar, bea, fumează.)
- TINARA: (Fără să-și ridice capul, întinde o mînă după ceașcă și o trage lîngă ea. Bea c sorbitură, își frige gura, scuipă cafeaua la loc. Își acoperă gura cu palma. După un timp...) - ... Stii de ce am venit ? ... Pentru tine ... Si probabil că-ți vine la fel de greu să crezi că și celor care mă cunosc dacă le-ai spune că eu visez să devin actriță ... Si probabil ți-ai fi dat și singur, seama, dacă nu te-ar fi apăsat pe creier hîrtia pe care o păstrezi cu atîta sfîrșenie ...
(Sună telefonul. O dată, de două ori, de trei ori, de patru ori - în momentul în care se convinge că BARBATUL nu are de gînd să răspundă, TINARA se duce și scoate aparatul din priză. Revine la masă, îl privește o clipă pe cel din fotoliu, își ia apoi un pahar, își toarnă, se aşează, își aprinde o țigară, bea, fumează.)

- BARBATUL: (După un timp) - ... Ai o canapă dincolo...
- TINARA: Nu mi-e somn ... Doar foame ... Crezi că-aș putea ...?
- (BARBATUL vrea să se ridice) - Stai liniștit! Dacă nu te supără...
- (Așteaptă un răspuns; se duce în bucătărie de unde revine după cîteva momente cu două farfurii cu cîte două sandvișuri. O farfurie o pune în fața BARBATULUI, cealaltă și-o păstrează - se aşeză și mănîncă imediat cele două sandvișuri.)
- TINARA: ... Nu ţi-am spus de ce am venit.
- BARBATUL: ... Ba da.
- TINARA: (Neagă din cap)
- BARBATUL: Ba da! M-ai văzut și te-ai îndrăgostit de mine.
- TINARA: Am spus eu asta?
- BARBATUL: M-ai lăsat să cred ...
- TINARA: - Si m-ați crezut?!... De fapt, probabil că da din moment ce-ai renunțat să mă dai afară ...
- BARBATUL: Am renunțat?
- TINARA: Nu ... N-am văzut în viața mea un om mai trist ca tine - de astă am venit.
- BARBATUL: Glumești!
- TINARA: Poate nu "om" așa ... la modul general ... N-am văzut om cu privire ... cu ochi mai trăisti, mai goi ca ai tăi.
- BARBATUL: ... Ti s-a părut.
- TINARA: Nu.
- BARBATUL: Ti s-a părut!
- TINARA: Nu. Faptul m-a izbit din prima clipă. Apoi te-am urmărit, cît am avut posibilitatea, în tot timpul vizitei. La sfîrșit am pus mâna pe setul de fotografii care s-au făcut ...
- BARBATUL: Nimeni n-a vea voie să fotografieze!

- TINARA: "Nimoci" !
- BARBATUL: Doar cei de la protocol, și n-ai să spui ...
- TINARA: Am luat fotografiile și le-am studiat pe fiecare în parte: nu mă îngăzelasem. Când am aflat de pensionare...
- BARBATUL: Nu s-a anunțat oficial ! N-aveai de unde să ști !
- TINARA: În două zile ?! M-am gîndit, deci, că acum ai avea în sfîrșit timp să putem să te vorbă.
- BARBATUL: Ca să afli ce ?
- TINARA: ... Nu neapărat un "ce" anume ... Dar trebuie să-ți mărturisesc că mă obseda ideea că Ministrul Adevărului, omul care are în mină presa, radio, televiziunea, cel care zi de zi ne umple inimile de incredere și bucurie convingîndu-ne de cât de bine o ducem - tocmai omul acesta să fie atât de cumplit de trist...
- (BARBATUL își umple din nou paharul și bea.)
- TINARA: Nu cred că mi-ar face cea mai mare placere să te văd sub masă...
- BARBATUL: Nici un pericol.
- TINARA: Profesionist ?
- BARBATUL: Imunizat.
- TINARA: Sau cu alte cuvinte ?...
- BARBATUL: ... Pentru a se evita riscul ca vreunul dintre noi să nu vorbească mai mult decât trebuie ...
- TINARA: La un pahar ?
- BARBATUL: (Aprobă din cap) - În fiecare dimineață primim la Minister o pilulă anti-alcool ...
- TINARA: Ce spui ?!
- BARBATUL: După un timp, poți să golești și o cisternă și nu ai nici pe dracu' !
- TINARA: (Zîmbet insinuant) - Alcoolul nu este singurul prilej pentru un bărbat de a vorbi mai mult ...
- www.arhivaexilului.ro

BARBATUL: Nici un pericol.

TINARA: Sînt situații ...

BARBATUL: Nu sînt.

TINARA: (Incepe să rîdă) - Vrei să spui ?...

BARBATUL: Da.

TINARA: Mă gîndeam ...

BARBATUL: Bănuiesc la ce te gîndeai.

TINARA: Și susții ...

BARBATUL: Da.

TINARA: Cum ?!

BARBATUL: ... Celor căsătoriți le este interzisă orice relație extraconjugală. Ceilalți au acces la un personal special ... Specializat.

TINARA: (In hohote) - Nu se poate !... Nu se poate ! ... Si dacă nu vrei, dacă nu ești place ...

BARBATUL: Nu te obligă nimeni.

TINARA: Aa, nu te obligă ?!

BARBATUL: Nu, nu știu să fi obligat pe nimeni...

TINARA: Dacă vrei să renunți sau, mă rog ...

BARBATUL: Mă rog ...

TINARA: (Iși sterge lacrimile) - Asta-i bine... Asta-i încă foarte bine ...

BARBATUL: O măsură foarte judicioasă.

TINARA: Dacă spui ... Auzi, nu-mi dai o mînă de ajutor ?
(Face semn spre sandvișurile din farfurie. Nu primește răspuns; se întinde peste masă și ia unul din sandvișuri; îl mânîncă fără grabă, savurînd fiecare înghițitură.)

TINARA: ... Mi-era o foame !

(BARBATUL ia celâlalt sandviș; îl termină din 2-3 înghițituri, sugerînd faptul că-i era într-adevăr foar-

te foame.TINARA îl observă, apoi fără să spună un cuvînt ia farfuria și se duce cu ea în bucătărie de unde aduce alte sandvișuri.O pune pe masă,în fața lui.)

BARBATUL: (Impinge farfurial - Nu mi-e foame !

TINARA: Dar cine a spus că am adus-o pentru tine ?

BARBATUL: Ce urmărești ?

TINARA: Suporti adevărul ?

BARBATUL: (Aprobă din cap)

TINARA: ... Să te cunosc.

BARBATUL: De ce ?

TINARA: Pentru că vreau să te ajut.

BARBATUL: ... Sînt chiar în situația ... ?

TINARA: Sînt sigură .

BARBATUL: ... De ce ?

TINARA: De ce ? De ce ? De ce ?! - Ti-am spus de ce: pentru că ești cel mai trist dintre oamenii pe care i-am întîlnit !

BARBATUL: Crezi că-mi face plăcere ce-mi spui ?

TINARA: Crezi că țin cu tot dinadinsul să-ți fac pe plac ? Uite, la două zile după ce ai devenit în sfîrșit un om liber, în loc să te bucuri de tot ce va însemna de acum viața ta, arăți de parcă ai fi aflat că suferi de nu știu ce boală îngrozitoare ...

BARBATUL: ... Ce înțelegi tu prin "om liber" ?

TINARA: Se pot da mai multe definiții ?

BARBATUL: Da. Si ale noastre diferă sigur.

TINARA: Mă îndoiesc.

BARBATUL: Intîmplător cred că "libertatea" este un dar de care eu m-am putut bucura - într-o carecare măsură ! - www.arhivaexilului.ro

- TINARA: pînă exact acum două zile !
- BARBATUL: Absurd !
- TINARA: Pînă acum două zile ! Dar ūsta e un subiect despre care nu vreau să discut și căruia acum îi punem punct.
- TINARA: ... Imi pare rău, mult stimatul meu domn, dar trebuie să-ți atrag atenția că te îngeli.
- BARBATUL: Am spus ...
- TINARA: Eu spun ! Dacă am rămas, dacă am acceptat să mai întîrziu cîteva ore aici, în nici un caz n-am făcut-o cu ideea că ai să-mi cenzurezi dumneata conversația. N'est^upas ?
- (BARBATUL ~~XX KKKKK~~ se ridică și face un pas spre ea)
- TINARA: O clipă !-(BARBATUL se oprește)-Inainte de-a afla ce gînduri ai, ūn să-ți atrag atenția că nu suport să fiu brutalizată ...
- BARBATUL: Nu mă obliga ...
- TINARA: Si că leapșa nu este jocul meu preferat !
- BARBATUL: Nu crezi că toate au o limită ?!
- TINARA: Este întrebarea pe care vroiam eu să ūi-o pun !
- BARBATUL: Dai buzna în casa mea ... îmi pică pe cap fără să te gîndesci o clipă dacă săt dispus să te primesc și mai ai și necuvința să-mi dai mie lectii de "bună purtare" ?!
- TINARA: ... Imi pare rău ...
- BARBATUL: Iți pare rău ?!
- TINARA: Imi pare tare rău, dar trebuie să recunoșc că nu ești deloc rezonabil. Dar absolut de loc !
- BARBATUL: Chiar vrei să mă faci să cred că-ți băgi joc de mine ?!
- TINARA: ~~Ești~~ Pot să-ți pun o întrebare ?

- BARBATUL: Nu !
- TINARA: Ultima... Dacă vrei tu, o ultimă întrebare.
- BARBATUL: Bine, dă-i drumul - să terminăm odată !
- TINARA: (Iși privește ceasul) -... Te simțeai mai bine pînă acum douăzeci și cinci de minute ?
- BARBATUL: (Incepe să rîdă) - Ești culmea !
- TINARA: Înainte să fi venit eu ?
- BARBATUL: Ești nemaiîncoronată ! Ești absolut fantastică !
- TINARA: Aștept un răspuns de la tine.
- BARBATUL: Da ! ... Da !!
- TINARA: Te simțeai deci mai bine ...
- BARBATUL: Da ! - (Duce mîinile pîlnie la gură și strigă în cele patru colțuri) - Da !!... Da !!
- TINARA: Erai poate chiar fericit ...
- BARBAT: Este primul adevăr pe care-l rostești înde cînd ai călcat în casa asta !
- TINARA: (Iși ia geanta, se retrage un pas) - Cît m-ăș bucură să fie așa ... cît m-ăș bucură ...
- BARBATUL: Te asigur că așa și este !
- TINARA: Se poate... Dacă spune Ministrul Adevarului, nu ne putem îndoi !
(A scos din geantă un aparat de fotografiat și îi face o poză.)
- BARBATUL: (Stupefiat) - Ce-i asta ? Ce faci ?!
- TINARA: (Continuă să-l fotografieze) - Poze. Portrete ale "celui mai fericit dintre pămînteni" !
(BARBATUL își acoperă față, încearcă să se apropiă de ea, TINARA se retrage și continuă să-l fotografieze.)
- TINARA: De ce nu stai "cuminte" ?
- BARBATUL: Încetează ! ... Încetează !! www.arhivaexilului.ro
- TINARA: De ce ? ... Vreau, cînd o să fiu tristă, să mă uit la po-

zele astca, și să văd cum ar trebui să arăt ca să mă
sint într-adevăr fericită ...

(BARBATUL rămâne pe loc, cu brațele căzute pe lîngă
corp, descoperit în fața TINEREI care continuă să-l
fotografieze.)

TINARA: !!! Neras... nespălat... cu ochii roșii de neșomn și
băutură ... fără să fi pus ceva în gură de zile...

(BARBATUL se prăbușește pe un scaun, cu capul ascuns
în mâini, scuturat de hohote de plâns.)

TINARA: Ce faci ?!... Iartă-mă... Te rog, iartă-mă !

(Vine lîngă el și îi pune mâna pe umăr. BARBATUL se ridică imediat și dispare în baie. Revine după un timp:
s-a spălat, s-a ras, și-a pus o cămașă curată și un
pantalon călcat.)

TINARA: Te rog foarte mulți să mă iertă !

BARBATUL: (Ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic; chiar bine dispus) - Nu mă face să mă simt ridicol ...

(TINARA deschide aparatul de fotografiat, scoate filmul,
îl pune pe masă)

BARBATUL: Ce faci ?!

(TINARA se duce, deschide fereastra, aruncă filmul afară,
închide, revine)

BARBATUL: De ce ?

TINARA: Nu mai aveam nevoie de el, nu mă interesa.

BARBATUL: Dar aveai aparatul special pregătit ...

TINARA: O simplă întîmplare.

BARBATUL: Va trebui să decontezi filmul.

TINARA: Să-l "deconțez" ?!

BARBATUL: Glumeam: un "clișeu verhal" ... Bem ceva ?

TINARA: Ascultă, ce crezi tu ?...

BARBATUL: N-am spus nimic ? Bem, da ?

- TINARA: (Face semn cu două degete: "un pic")
- BARBATUL: (Toarnă în două pahare, îi întinde unul TINEREI. Ciocnește)
- À la votre.
- TINARA: (În continuare puțin surprinsă de nouă stare de spirit
a BARBATULUI) -... Santé.
(Cei doi beau, supraveghindu-se în permanentă. BARBATUL
își toarnă din nou.)
- TINARA: Pentru mine cred că-i suficient.
- BARBATUL: (Gest indulgent) - Poate mai tîrziu.
(Adună mucurile de țigară într-o singură scrumieră; fa-
ce puțină ordine în cameră; fluieră vag o melodie)
- TINARA: Să te ajut.
- BARBATUL: Ai făcut mai mult decât îți închipui. - (Semn spre un
raft plin cu discuri) - Îți spune ceva ?
(TINARA aproba din cap; BARBATUL scoate un disc; îi arată
tă coperta.)
- BARBATUL: Cassals: Dvorak.
(Pune discul; duce scrumiera în bucătărie; o golește)
- BARBATUL: Stii ce bem acum ?
- TINARA: (Acoperă cu palma paharul din față ei)
- BARBATUL: Te grăbești.
(Se duce în bucătărie și aduce, pe o tavă, două căni pe
două farfurioare și câteva felii de pîine prăjită)
- BARBATUL: (Ii întinde o cană) - O supă caldă. Excelentă. - (TINARA
primește cană) - Să vezi ce aromă are.
- TINARA: (Apropie cană de nas; fluieră admirativ)
- BARBATUL: (După ce a văzut-o gustând) - ... Cum e ?
- TINARA: Fantastic !
- BARBATUL: Cu un pesmet merge grozav.
(TINARA se servește. Cîteva clipe de tăcere timp în
care cei doi își beau supa fără să se slăbească din

din ochi. La un moment dat, pe o anumită temă a concer-
tului, el îi face semn să fie atentă, ea ascultă și a-
probă încet din cap.)

BARBATUL: (După un timp) - ... S-a întâmplat ceva ?

TINARA: Nu cred. De ce ?

BARBATUL: ... Privirea ta ... Pot să te tutuiesc ?

TINARA: ... Dacă n-ăș ști că-i imposibil, ăș crede că am acum
în față un frate geamă... sau o dublură ...

BARBATUL: De ~~cen-~~ar fi posibil ?

TINARA: Nu ai nici un frate ...

BARBTUL: Si nici dublură nu mai am - c'est vrai ! De unde știi
că n-am frate ?!

TINARA: Mă rog, bănuiesc ...

BARBATUL: Doar atât ? De fapt, cred - nu, nu cred, sănt sigur că
știi o mulțime de lucruri despre mine ...

TINARA: Te înșeli.

BARBATUL: Măi ! ...

TINARA: Ti-am spus aproape chiar tot puținul pe care-l știu.

BARBATUL: Deții ceea ce se cheamă "un dosar complet".

TINARA: Pentru că tu ești un bărbat fermecător pe care eu mi-
am pus în cap să-l seduc.

BARBATUL: Ttt... Călduț...

TINARA: Atunci sănt de la poliție.

BARBATUL: ... Nu

TINARA: Si totuși ?

BARBATUL: Sper ca răspunsul să-l dai tu.

TINARA: Bine, dar ți-am spus ...

BARBATUL: Că ai venit să mă ajută.

TINARA: Așa și e.

BARBATUL: Ești prea inteligentă ...

TINARA: ... Așteptă să-ți mulțumesc pentru compliment ?

- BARBATUL: Vreau să fiu sigur că mă urmărești.
- TINARA: Sînt numai ochi și urechi.
- BARBATUL: Ești neliniștită ... te frumîntă ceva ...
- TINARA: Deci: "ești prea intelligentă" ...
- BARBATUL: ... Ca să înțelegi că nu pot accepta motivul "copleși-toarei mele tristeții" ...
- TINARA: Eu trebuia să-l accept. Din moment ce am venit ...
- BARBATUL: Ar fi fost suficient să te gîndești și o singură clipă la o simplă indispoziție, la o zi proastă a "nefericitului lui" – (Semn că despre el e vorba) – ca să renunți la ideea acțiunii tale "caritabile" ...
- TINARA: ... Foarte bine: nu-mi rămîne decît să recunesc că am greșit și să te rog să mă scuzi pentru deranj.
- BARBATUL: De ce ?! Incep să cred că-mi face plăcere prezența ta ... Da, da, cred că ai avut o idee excelentă !
- TINARA: Ești prea bun !
- BARBATUL: Sî cînd mă gîndesc că dacă aş fi pus mâna pe tine, te-aș fi azvîrlit afară fără cea mai mică ...
- TINARA: Ti-ar fi părut rău, nu ?
- BARBATUL: Nu știu ce m-aș fi făcut fără tine pînă acum. Cred că eram în stare de orice ! Iți sănătate recunoscător. Sînsemer recunoscător !
- (Ridică paharul și încchină. TINARA răspunde gestului, beau amîndoi.)
- BARBATUL: (Semn spre disc) – Nu-i minunat ?
- TINARA: O, ba da !
- BARBATUL: Am să-ți pun după asta ...
- TINARA: Nu.
- BARBATUL: Mi-ai spus că-ți place ...
- TINARA: Nu mai rămîn decît zece minute.

- BARBATUL: Exclus !
- TINARA: Atât cît îmi închipui că și-ar trebui să-mi explică cînd jucaș teatru:cînd am venit,sau acum.
- BARBATUL: Nu înțeleg.
- TINARA: Nici eu.Dar un lucru e clar:e imposibil să te fi găsit în starea în care erai,pentru ca numai în jumătate de oră să fi gata să începi să cînti !
- BARBATUL: E meritul tău.
- TINARA: (Fără să-l audă) - Fără ca într-unul din momente să nu fi mințit.Atunci sau acum.
- BARBATUL: Ești dură ...
- TINARA: Iți băți sau și-ai bătut joc de mine !
- BARBATUL: Sî nedreaptă ! Ascultă,singură ai spus că ai venit să ai grija de mine.Ai reușit perfect,poate într-un timp record,și acum tocmai tu mă acuzi de nesinceritate !
- TINARA: Rîzi de mine !
- BARBATUL: Ministrul ...mă rog,fostul ministru al adevărului acuzat de ~~XXX~~ minciună în propria-i casă ! Gîndește-te că ar urla ziarele,dacă ar auzi una ca asta .
- TINARA: Vrei să chemi un taxi ?
- BARBATUL: Unde te duci la ora asta ?
- TINARA: Am un tren peste douăzeci de minute.
- BARBATUL: Dar e o copilărie ! Vroiai să ne cunoaștem,să stăm de vorbă !
- TINARA: Am să revin poate altădată.
- BARBATUL: De ce "altădată" ? Ești obosită,ai să te odihnești,am să am grija de tine ...
- TINARA: Cheamă-mi,te rog,un taxi.
- BARBATUL: Nu. - (Umple cele două pahare;unul îl întinde TINEREI)- Pînă la fund.
- TINARA: Nu mai pot.

- BARBATUL: (Ii ~~nu~~^{pune} mîna în paharul în mînă și îi duce mîna spre gură) - Bea: o să-ți facă bine. - (Golește și el paharul odată cu ea) - Stai jos... Stai jos, te rog.
(TINARA s-a ~~ază~~, BARBATUL vine în fața ei)
- BARBATUL: ... Am nevoie de tine.
- TINARA: Să nu spui asta !
- BARBATUL: Am multă nevoie de tine.
- TINARA: (Neagă parcă speriată din cap)
- BARBATUL: Nu mă obliga să-ți spun mai mult.
(Tăcere lungă)
- BARBATUL: ... Spune ceva. Orice.
- TINARA: ... Mai pui un disc ?
(BARBATUL se duce la raft, căută, alege un disc, se întoarce spre ea vrînd să propună probabil un titlu)
- TINARA: (Nu-l lasă să deschidă gura) - E foarte bun.
(BARBATUL o privește o clipă surprins; apoi pune discul)
- TINARA: ... O idee mai tare.
(BARBATUL se execută)
- TINARA: ... Imi măinfaci o cafea ?
(BARBATUL trăiește în bucătărie. Acoperită de muzică, TINARA se ridică și ieșe repede din casă.
După cîteva clipe, BARBATUL revine în cameră cu ceașca de cafea în mînă. Observă imediat absența ei. Inchide picupul; se ~~ază~~. După un moment se ridică și se duce precipitat la baie, deschide ușa, se convinge că încăperea e goală, se duce în celelalte camere, în vestitor.
Iși umple un alt pahar, funcționează, se duce la telefon și formează un număr.)
- BARBATUL: (În aparat) -... Te știam în stare de multe ticăloșii, dar asta chiar nu credeam c-ai [sedwww.miarhivaexilului.ro](http://www.miarhivaexilului.ro)

(Inchide.Umblă un timp îngîndurat prin cameră,apoi se oprește în fața unui sertar din care scoate un casetofon. Il aduce la masă,monteză microfonul,caută și introduce o casetă nouă.Face o probă de înregistrare;își reia plimbarea prin cameră;bea cafeaua pe care o pregătise pentru TINARA;în cele din urmă se hotărăște.Se aşază în fața casetofonului,cu microfonul în mână.Pornește pentru înregistrare,nu-și știe probabil cuvintele,oprește și dă banda în apoi.Pornește din nou.)

BARBATUL:
(In microfon)-... Din proprie inițiativă,neconstrinsă de nimeni ... deplin răspunzător de hotărîrea mea - azi 6 ianuarie 1981 - ţin să fac următoarea declarăție ... Menționez de la început că tot ce voi spune nu exprimă decât dorința mea de ... de a rosti adevarul despre o viață închinată Partidului...Faptul că prezenta declarăție o fac la două zile după demiterea mea de la conducerea Ministerului Adevărului ... ministerului pe care eu l-am creat,nu influențeză cu nimic conținutul spuselor mele,a căror autenticitate va fi probată în timp de mulți ... cu siguranță va fi probată de mulți dintre cei care mă cunosc și a căror nume,din păcate,azi nu-l pot rosti ... Pentru a-i lăsa în afara oricărui pericol !
... Deci ... m-am născut la 16 octombrie 1931 în casa unui învățător ... Consider că relatarea ar trebui să cuprindă viața mea de la intrarea în Partid, copilăria fiind o perioadă asupra căreia nu cred că se pot opera denaturări capabile să ...
(Opriște.) Verulează banda de la început,pornește să

asculta cele înregistrate pînă acum. Își scoate dintr-un sertar cîteva coli de hîrtie și începe să scrie cu febrilitate. Cînd se termină înregistrarea, întinde mâna să închidă aparatul, ridică capul și acum o vede pe TINARA care a apărut în cadrul ușii de la vestică în timp ce el scria. Oprește imediat casetofonul.)

TINARA: ... Ti-ai pierdut mintile ...

BARBATUL: Afară ! Ieși afară !!!

TINARA: ... Dăygule ... Ti-ai pierdut mintile ...

BARBATUL: (Incoherent, aproape în șoaptă) -... Ce vrei ?... Ce mai vreți de la mine ?

(Cu ochii, spre ea, pipăie după hîrtia pe care începuse să scrie, o motolește, o face ghem în pumn și o ascunde în buzunar. TINARA se apropie de el, se oprește în fața lui, BARBATUL se retrage o jumătate de pas - în privirea, în mișcarea lui se simte o notă de panică.

TINARA încearcă să-i atingă figura cu vîrful degetelor)

BARBATUL: Nu mă atinge !

(TINARA își trece vîrful degetelor pe obrazul lui, mișcarea devine o mîngîiere. Se apropie de el, îl sărată, BARBATUL este evident crispăt)

TINARA: ... Ce rost are ? ... Renunță...

BARBATUL: (Neagă din cap)

TINARA: Trebuie ... Dă-mi hîrtia ...

(Intinde mâna; mișcarea rămîne fără răspuns. Se duce la casetofon; apasă pe un buton, banda se derulează pînă la capăt; oprește; apasă pe un alt buton, cîteva momente cei doi urmăresc aparatul; oprește, scoate caseta.)

TINARA: O casetă nouă pe care nu ai înregistrat încă nimic.

(O pună în cutie și o amestecă pri
www.archiveului.ro

Revine în fața lui; întinde din nou mîna)

TINARA: Hîrtia.

(Așteaptă o clipă, apoi îi scoate BARBATULUI mîna din buzunar, i-o desface și ia ghemotocul de hîrtie. Il punе într-o scrumieră și îi dă foc. Iese cu scrumiera, în care n-a mai rămas decât cenușă; se aude apa trasă în baie; revine cu scrumiera goală și o depune pe masă. Abia acum își scoate haina, o atîrnă în vestiar, se întoarce în cameră, își umple un pahar.)

TINARA: (Spre BARBAT) - Vrei ?

(BARBATUL vine și își umple singur un pahar; bea)

BARBATUL: ... De ce te-ai întors ?

TINARA: Mă așteptam să mă întrebî, eventual, de ce am plecat ?

BARBATUL: Si cum ai intrat ? ... Cum ai intrat în casă ?!

TINARA: Am sunat întîi de cîteva ori ...

BARBATUL: Minti !!

TINARA: Am sunat ...

BARBATUL: Nu-i adevărat !!

TINARA: ... Ne ce crezi asta ?

BARBATUL: Pentru că soneria funcționează și eu nu m-am mișcat din cameră !

TINARA: Si totuși ...

(Fără să mai aștepte sfîrșitul replicii, BARBATUL se precipită din cameră și-l auzim deschizînd cu furie ușa.

Se întoarce imediat.)

BARBATUL: Mai devreme funcționa !

TINARA: Stiu. Si tocmai de aceea, îngrijorată să nu îi se fi întîplat ceva, am încercat o cheie de-a mea. Din fericiere ...

BARBATUL: Ce-ar fi putut să mi se întîmple ? www.arhivaexilului.ro

- TINARA: !!! Nu m-am gîndit la ceva anume. Dar cînd lăsi un om în casă și numai după zece minute nu răspunde la sonerie...
- BARBATUL: Defectă. Sau defectată, nu ? - Unde ai ajuns în cele zece minute ? De unde te-ai întors ? ... Te-am întrebat ceva :
- TINARA: ... Din fața blocului.
- BARBATUL: Poftim ?!
- TINARA: ... Nu m-am dus nicăieri. Am așteptat în fața casei.
- BARBATUL: Ai așteptat ce ?!
- TINARA: Să înțeleg. Si să mă simt în stare să iau o hotărîre.
- BARBATUL: Ai luat "hotărîrea" să pleci ...
- TINARA: Nu mai suportam bîlciul pe care-l jucaș. Rolul omului care și-a pierdut o clipă - doar o clipă ! - capul și care acum e din nou stăpîn pe el...
- BARBATUL: Nu făceam nimic un rol !
- TINARA: (Gest de lehamite din mînă)
- BARBATUL: Ce vrea să însemne asta ?!(Repetă gestul)
- TINARA: ... Nu vrei să mai reiezi odată "aria" pe care tocmai te pregăteai să-o înregistrezi ?
- BARBATUL: Ce lăgătură are ?!...
- TINARA: Are ! ... Pentru că, dacă măcar și o singură clipă, ai fi fost stăpîn pe judecata ta ...
- BARBATUL: Ei, bine ?!
- TINARA: Ei, bine, n-ai fi fost în stare să faci o prostie ca asta !
(Semn spre casetofon. BARBATUL apucă nervos casetofonul și îl aruncă aproape într-un colț al camerei)
- BARBATUL: Sînt un om liber, înțelegi ?! Un om liber !!
- TINARA: De ce țipi ? ... Acum o oră, cînd am încercat să te conving de lucrul asta ... De fapt, ce vroiai să faci ?
- BARBATUL: ... Să spun adevărul.
- TINARA: (Fluieră admirativ) - "Adevărul" ?!

- TINARA: Nu-l știe toată lumea ? Mă rog, cei eventual interesanți...
- BARBATUL: Nu. Si cu atât mai puțin cei care mă înține ar deveni și ei interesanți ...
- TINARA: ... Să înțeleg că ar exista cineva ~~intelectual~~ ^{dispus} să mistifice acest "adevăr" ?
- BARBATUL: ...
- TINARA: Te simți amenințat ?
- BARBATUL: Tu nu ?
- TINARA: (Gest ambigu din urmă) -Crezi că am motive să-o fac ?
- BARBATUL: De ce ai fost atunci atât de speriată cînd ai auzit cele cîteva cuvinte înregistrate ?
- TINARA: Nu eram speriată ...
- BARBATUL: Nu ?!
- TINARA: Cîtuși de puțin. Si oricum nu de cele auzite.
- BARBATUL: Dar ?!
- TINARA: ... De cele văzute.
- BARBATUL: Adică ?!
- TINARA: ... De tine.
- BARBATUL: De mine ?!!
- TINARA: De aerul tău hăituit...de privirea ta înfricoșată...de spaimă, pentru o clipă, că ți-ai pierdut mintile ...
- BARBATUL: ... Încet, încet mă împingi ușor la zid, nu ?
- TINARA: (Mic zîmbet interrogativ)
- BARBATUL: E un zîmbet binevoitor...Binevoitor și ușor indulgent !
- TINARA: ... Ce vrei să-ți spun ?
- BARBATUL: Nimic. Pentru că vreau eu să-ți spun cova.- (Duce mâna la gură, ca și cum î-ar spune un secret) - Nu mi-e frică.
Nu - mi-e - frică !
- TINARA: (Zîmbegte; neagă din cap)
- BARBATUL: Mai departe: nu mie ar trebui să-mi fie frică !

XXXXX

- TINARA: (Intră în joc; tot în șoaptă) - Cui ?
- BARBATUL: (Gest:"celor de sus")
- TINARA: ... Da ... acum înțeleg.
- BARBATUL: Nu înțelegi nimic !
- TINARA: Ești un revoltat !
- BARBATUL: Mă apăr ! Sînt obligat să mă apăr !
- TINARA: Asta se numește "motivăție" și nu interesează pe nimeni ! In fapt, nu ești decît un revoltat, un rebel care încearcă să încalce regula jocului ...
- BARBATUL: Despre ce vorbesti ?!
- TINARA: " Dacă te cheamă autoritatea superioară într-o funcție, atunci să știi:fiecare urcare a unci trepte în serviciu nu e un pas spre libertate, ci spre incătușare.Cu cât mai înaltă e funcția,cu atât mai strînsă e încătușarea.Cu cât e mai mare puterea pe care îți-o dă funcția,cu atât mai riguroasă obligația de a sluji"...
- BARBATUL: Ce-i asta ?!
- TINARA: ... Cuvintele unui bătrân înțelept.
- BARBATUL: Si de ce mi le spui mie ?!
- TINARA: Pentru că-mi închipuiam că le cunoști.Si că acum ai doar un lapsus.
- BARBATUL: E-o amenințare ?!
- TINARA: "E o amenințare ?! E-o amenințare ?!" - In permanență nu simți și nu vezi decît "amenințări" !
- BARBATUL: Pentru că în fiecare clipă nu faci decît să insinuezi...
- TINARA: Ce ?!
- BARBATUL: Că sănătatea ta e în pericol ! Că "dacă nu sănătatea ta e în pericol", sănătatea ta e în pericol !
- TINARA: Atunci fișă cuminte !
- BARBATUL: (Vrea să răspundă; se stăpînește; îl wwwiarhivaexilului.ro)

ximum; din nou schitează un gest ca și cum ar vrea spune
ceva - renunță. Paузă lungă. Schimbare completă de ton:
"calm", "destins", "mondan") - ... Cît timp rămîi ?

TINARA: (Gest: "aici?")

BARBATUL: (Aprobă din cap)

TINARA: ... Cît mă suportă.

BARBATUL: Afirmație destul de risicată ...

TINARA: - De ce ?

BARBATUL: ... Ești o femeie frumosă... foarte frumoasă și un "bătrân pensionar" ar putea încerca să profite... reținindu-te mai mult decât s-ar cuveni ...

TINARA: ... Iți par într-adevăr frumoasă ?

BARBATUL: Te surprinde ?

TINARA: ... Doar faptul că tu ai remarcat. Chiar dacă ești departe de ceea ce s-ar chama "un bătrân pensionar"...

BARBATUL: Mai mult sau mai puțin bătrân, dar sigur pensionar. Un ultim pahar ?

(TINARA aproba; BARBATUL umple cele două pahare; închide; beau)

TINARA: ... Pari foarte obosit.

BARBATUL: Frînt.

TINARA: Atunci ?

BARBATUL: Ați o cameră la dispoziție. (Ii crătuș o ușă)

TINARA: Mai funcț o țigără.

BARBATUL: Foarte bine. - (Vrea să se așeze)

TINARA: Nu. Tu te duci și te culci. - (Vine la el și îl sărută) - Noapte bună.

BARBATUL: ... Noapte bună.

TINARA: Luminile !

(BARBATUL stinge lampa; rămîne aprinsă www.archivaexilului.ro

se.

TINARA își umple un pahar, bea, fumează; mai tîrziu se în-
duce, alege și pune un disc. Se scurg așa cîteva minute
lungi. Își privește ceasul, aruncă o privire spre ca-
mera în care s-a retras BARBATUL, se ridică și porneș-
te spre telefon. Formează un număr,
în timp ce cade

C O R T I N A

P A R T E A a III-a.

(In același loc,după cel mult jumătate de oră.

TINARA fumează nemîșcată într-un fotoliu și ascultă Concertul nr.21 în do major pentru pian și orchestră de Mozart - un alt disc decât cel pe care s-a lăsat cortina.

BARBATUL VINE DIN CAMERA LUI - pantalon,o haină de casă,un batic îng jurul gîțului - și rămîne în fundul scenei,in spatele fetei,încercînd probabil să nu se facă simțit.)

TINARA: (Mult mai tîrziu,fără să fi întors capul) -...Ai văzut Elvira Madigan ?

BARBATUL: ... Ce-i asta ?

TINARA: Un film...un film suedez...unul dintre cele mai frumoase pe care le-am văzut vreodată...Construit tot pe andantele lui Mozart ...

BARBATUL: (Nu prea convins) -Poate ai să mi-~~h~~ povestești odată...

TINARA: !.. Nu.

(BARBATUL aprinde lumina)

TINARA: De ce ?! Nu-i nevoie.

(BARBATUL stinge lumina;rămîne aprins doar un lampadar)

TINARA: ...Vino lîngă mine...Stai jos.

(Bărbatul se aşază)

TINARA:De ce nu dormi ?

BARBATUL: ... Nu pot să-nchid un ochi.

- TINARA: Te deranjează, se aude dincolo muzica ?
- BARBATUL: Bine-nțeles.
- TINARA: ... Nu cred că astă nu te lasă să dormi.
- BARBATUL: Atunci de ce mai întrebi ?
- TINARA: De cât timp ești nedormit ?
- BARBATUL:
- TINARA: Hai să trecem amîndoi dincolo.
- BARBATUL: ... Si ?
- TINARA: Am să te ajut să adormi.
- BARBATUL: Crezi c-ai putea s-o faci ?
- TINARA: ... Da.
- BARBATUL: ... De ce-ți dai atâtă osteneală ?
- TINARA: ... Nu știu dacă-i cuvîntul cel mai potrivit,
- BARBATUL: Nu te legă de cuvinte... De ce faci tot ce faci ?
- TINARA: ... Pentru că știu că ești foarte jos... Si pentru că știu ce înseamnă astă... Si pentru...
- BARBATUL: De unde știi ?
- TINARA: Si pentru că știu că nu meritai să ți se întîmple nimic din tot ce-ai trăit în ultimile zile...
- BARBATUL: Frostii ! Vorbe !
- TINARA: Mă rog.
- BARBATUL: "Nu meritam" ... Spuneai că știi ce-nseamnă să te simți...? (Gest vag din mână)
- TINARA: (Aprobă din cap)
- BARBATUL: Te îngeli: oricîte filme ai fi văzut, și măricîte cărti...
- TINARA: Acum cîțiva ani eram într-o situație oarecum asemănătoare cu a ta...
- BARBATUL: Chiar crezi ce spui ?!
- TINARA: Simțeam cum mi-a fugit pămîntul de sub picioare, cum mă duc încet dar ireversibil la fund... cum nu reușesc să
- www.archivalexistului.ro

nici măcar de un paie... Eram deja după un număr de zile și nopti nedormite și eram convinsă că nu mai există... că pentru mine nu mai există nici o salvare... În ziua următoare am întâlnit un om... singurul care mă putea ajuta...

BARBATUL: ... Cine era ?

TINARA: ...

BARBATUL: ... Ce s-a întâmplat cu el ?

TINARA: ...

BARBATUL: Era deci, dacă înțeleg bine, un finger pogorît din ceruri întru salvarea unui suflet rătăcit ! Nu ?! Asta era și asta-i calea pe care-ai pornit-o și tu ! Iartă-mă, sănt cribil ...

TINARA: ... Ai o chitară ?

BARBATUL: O chitară ?!

TINARA: ... Mi-ar plăcea să fim undeva la munte... într-o cabană... în fața unui cămin aprins... Eu să-ți cînt din chitară... Nu vrei să încercăm ?

BARBATUL: ... Da ... sigur ...

TINARA: Te îmbraci ?!

BARBATUL: Pentru ce ?!

TINARA: Mergem, nu ?!

BARBATUL: Acum ?!

TINARA: Nu despre asta am vorbit ?!

BARBATUL: Nu știu la ce-mi era capul ... Acum nu se poate !

TINARA: De ce ?

BARBATUL: Nu pot să plec din oraș !

TINARA: Cine te oprește ?

BARBATUL: Nu pot să plec din oraș !!

TINARA: De ce ?!!

BARBATUL: ... Poate va fi nevoie ...

TINARA: Nu va fi nevoie !

BARBATUL: S-ar putea să mă caute...

TINARA: Nu te mai caută nimeni !

BARBATUL: ... Ce sigură ești de ce spui ...

TINARA: Si tu știi că am dreptate.

BARBATUL: ... Posibil...Foarte posibil...-(Pocnește din degete și prins de un gînd,tot mai febril) - Ideea însă nu-i rea ...Nu-i rea deloc ! Ceva-ceva tot am putea improviza !

TINARA: Ce vrei să faci ?

BARBATUL: Ai să vezi.(Se ridică brusc de lîngă ea)

TINARA: Rămîi aici.

BARBATUL: O clipă ! Doar o clipă și n-are să-ți pară rău !
(Se duce în cealaltă cameră de unde revine cu un vas mare de porțelan în brațe.Il cară cu oarecare dificultate,nevăzînd pe unde merge.)

BARBATUL: Ajută-mă...Fă-mi loc.

TINARA: Ce vrei să faci ?-(Dă la o parte scaunele din drumul lui)

BARBATUL: O să fie foarte frumos... (Depune vasul cu mare atenție) - E bine ?... E în centru ?

TINARA: Dar spune odată ce vrei să faci !

BARBATUL: ...Să-ți îndeplinesc dorința.
(Mută vasul pînă îl asează în centrul camerei.Se duce în bucătărie de unde aduce două cutii de chibrite.
Una o dă ei)

BARBATUL: Ex E a ta.
(Trage de la perete una din mobile,în spatele căreia,
tăind tapetul,descoperă un seif.II deschide și scoate cîteva teancuri de hîrtii și doasare;le aduce lîngă vas;repetă de cîteva ori mișcarea.)

BARBATUL: Ajută-mă.

TINARA: Cu plăcere.

(Apucă din seif hîrtiile la întîmplare și le aruncă de acolo direct lîngă vas)

BARBATUL: Excelent ! Excelent !

(Procedează și el la fel; cei doi continuă stimulîndu-se și încurajîndu-se reciproc)

BARBATUL: ... Mai e ceva ?

TINARA: (Intră aproape toată în seif) - Lună !

BARBATUL: La treabă ! Cu muzică ?!

TINARA: Mais, bien sûr !

BARBATUL: D'accord !

(Dă drumul la picup și aşeză acul undeva la întîmplare pe disc.)

BARBATUL: (Reverentă adîncă) - Mozart. Andante.

TINARA: (Răspunde gestului) - Monsieur...

(BARBATUL aprinde prima hîrtie: o ține un timp în aer, apoi cu un gest elegant îi dă drumul în vas. Repetă gestul)

BARBATUL: !!! Nu-i frumos ?

TINARA: Încîntător !

BARBATUL: Crezi c-ai putea ... ?

TINARA: Ooo, atîta cinste !

BARBATUL: Ești invitata mea - dă-i drumul !

(TINARA ia prima hîrtie, o aprinde, privire întrebătoare spre BARBAT)

BARBATUL: Perfect, te descurci de minune !

TINARA: Ești prea bun... -(Citește la întîmplare o hîrtie) - "Nu te peti mulțumi să dorești succesul celui oprimat, trebuie să-i împărtășești soarta." www.arhivaexilului.ro

te sun la victorie"...

BARBATUL: Pe foc !

TINARA: Ce frumos sună ! -(Ii dă foc) - Si ce frumos arde !

BARBATUL: Dă-i bătaie,dă-i bătaie:avem mult de lucru !

TINARA: (Citește o altă foaie) -"Sacrificiul nostru este ~~murghiu~~ conştient;este preţul pe care-l plătim pentru libertatea de a ne construi propria existență.Drumul este lung și în parte necunoscut - ne vom căli în acțiunile zilnice creând un om nou.Vom fi săi noi însine omul secolului al XXI-lea"...

BARBATUL: Pe foc ! -(TINARA aruncă hîrtia aprinsă în vas)

TINARA: (Citește o altă hîrtie:"patefică","emotivată","convinsă") -"Oamenii trăiesc în vis la fel de bine ca și în realitate.E suficient să comanzi pentru a-i face să meargă.Poate nu foarte bine,poate chiar prost,dar important e că vor merge pentru o bucată de vreme" !

BARBATUL: (Intră în joc,citește și el o hîrtie) - "Politica începe din momentul în care avem de-a face cu milioane;individual de unul singur nu contează.Să facem din teoria revoluției,baza politicii noastre".-(Aruncă hîrtia în foc)

TINARA: "Un adevar se impune:nimeni nu va putea răpi libertatea cuiva,fără să și-o piardă și pe a lui propriu"

BARBATUL: " In orice loc ne va surprinde moartea,va fi binevenită,dacă strigătul nostru de luptă a ajuns la urechile..."
(Aruncă hîrtia pe foc)

TINARA: Ce frumos ! Ce cuvinte frumoase:mai spunește odată !

BARBATUL: Bla - bla - bla - bla - ...

TINARA: Ce-i asta ?! Dragul... Cuvintele frumoase ...

BARBATUL: Bla - bla ...

TINARA: Vroiam să le mai aud ...

- BARBATUL: ("Cu ochii în lacrimi, neputincios" face semn spre vasul
în care ard hîrtiile)
- TINARA: Le-ai aruncat... Ti-ai scăpat din mînă în ... (Semn spre
vas.)
- BARBATUL: ("Plîngînd") - Da.
- TINARA: Si nu le mai ști?
- BARBATUL: Nu.
- TINARA: Si nu se mai poate face nimic ?!
- BARBATUL: Nu !!
- TINARA: - Nimic nimic ???
- BARBATUL: ("In hohote") - Nimic nimic nimic !!!
- TINARA: Vai ce bine-mi pare ! Vai ce bine-mi pare ! Si ce
mult te iubesc !
(Aruncă toate hîrtiile în foc. Ii sare de gît, îl sărătă.
Incepe să cînte în nemțește, pe același ton ușor paro-
dic, "Oda bucuriei", din Simfonia lui Beethoven. "Diri-
jînd" îi face semn BARBATULUI să înceapă să cînte)
- BARBATUL: La vîrsta mea ?
- TINARA: (Cîntînd, îi face semn să intre și el)
- BARBATUL: În pensionar serios ?
(TINARA cîntă mai tare și mai accentuat, invitîndu-l în
felul ăsta și pe celălalt. BARBATUL începe și el să
cînte.)
- TINARA: Mai ai pe undeva ? (Semn spre hîrtiile care mai ard)
- BARBATUL: (Continuă să cînte, neagă din cap)
- TINARA: Bucătică ?
(BARBATUL își întoarce buzunarele pe dos.
TINARA se lasă să cadă pe un scaun, cu privirea fixată
pe vas)
- TINARA: Ce frumos a fost ... Ce spectacol !
- BARBATUL: Ești mulțumită ?

- TINARA: O,da !
- BARBATUL: N-a fost ca "șomineu și chitară", dar nu cred că-a fost totuși prea rău...
- TINARA: Magnific, cu adevărat ~~magnific~~ magnific !
- BARBATUL: Așa mi s-a părut și mie, chiar așa !
- TINARA: Si știi ce frumos erai ?!
- BARBATUL: Frumos ?!
- TINARA: Poți să-ți închipui cum arăta tu în lumina flăcărilor ?!
- BARBATUL: Nu ! Aceasta chiar nu pot să-mi închipui ...
- TINARA: Ei, bine, află că erai superb !
- BARBATUL: Ești sigură ?
- TINARA: Superb ! Stii ce-i aia superb ?! Uite, ochii roșii, și cearcănele, și tenul palid, și tot ce altfel trădează omul pe care-l știm amîndoi, în lumina flăcărilor se compuneseau ... - Ce să mai lungim: erai superb și gata ! Actor de cinema !
- BARBATUL: Cât mă bucur ! Doamne, cât mă bucur !
- TINARA: Vino lîngă mine ! Vino repede, repede lîngă mine !
(BARBATUL se aşeză; TINARA îl cuprinde în brațe, îl priveste, îl mîngâie, îl sărută)
- TINARA: Dragule ... dragule ...
- BARBATUL: ... Nu știi ce m-ăș fi făcut fără tine... Chiar nu știi...
- TINARA: Cum te simți ?
- BARBATUL: Ca un nou născut !
- TINARA: Nu-i așa ,nu-i așa ?!
- BARBATUL: Uite... parchă aș fi în stare să zbor !
- TINARA: Dar căciar ești ! Ești în stare de orice ! De orice, numai să vrei !
- BARBATUL: Sunt liber !
- TINARA: Da ! Da, da, e cel mai important lucru pe care

roții !

BARBATUL: Sînt liber !

TINARA: Trebuie să uiți tot, să nu te mai intereseze nimic, să ștergi cu buretele toate proștiile pe care îi le-ai băgat în cap de ani și ani !

BARBATUL: "Ministrul Adevărului" !

TINARA: Ce "Ministru" ?! Care "Adevăr" ?!

BARBATUL: O viață irosită de pomană ! orbecând în neștire după himere ! luptând pentru o cauză moartă !...

TINARA: Stai puțin - ia stai puțin !

BARBATUL: Slujind ani de zile un om pe care numai că nu l-am zeificat și care nu-i decât un aventurier, un irresponsabil, un paranoic !

TINARA: Încetează !!

BARBATUL: Ce s-a-nțimplat ?!

TINARA: ... E o neînțelegere ... Mă tem că ...

BARBATUL: Ce "te temi" ?! Ce "neînțelegere" ?! E aşa cum îți spun; trebuie de mult să deschid ochii și să văd toată murdaria, tocăta falsitatea acestei șleahte pe care a numit-o "partid" !

TINARA: Taci !! ... Ti-am spus că n-ai înțeles nimic ...

BARBATUL: Bine, dar ...

TINARA: Sîi ești pe calc să comîți o gravă eroare !... Nu îi ai irosit viața de pomană, n-ai orbecăit după himere - dimpotrivă ... Munca, activitatea ta au fost pe cît de necesare, pe atît de eficiente... Cauza pe care ai servit-o și-a demonstrat din plin viabilitatea. Iar EL, omul de care vorbești, vechiul tău tovarăș și prieten - EL dovedește în fiecare zi, tutrîi și lumii întregi, că este într-adevăr Bărbatul de care avea nevoie acest pămînt !

- BARBATUL: (Rămâne cu gura deschisă, fără să mai poată articula un cuvînt)
- TINARA: ... Nu uita toate astea, dragule.- Nu le uita și o să fie bine...
- BARBATUL: ... Ai spus ...
- TINARA: Nu.
- BARBATUL: Nici cinci minute n-au trecut !
- TINARA: N-am spus nimic !...
- BARBATUL: Am reținut cuvînt cu cuvînt !
- TINARA: Si în nici un caz ce-ai înțeles tu !
(BARBATUL vrea să se ridice. Il reține)
- BARBATUL: Dă-mi drumul !
- TINARA: (Il reține în continuare) - Stai linistit.
- BARBATUL: ... Si atunci ce s-a întîmplat ?... De ce eu ?...
- TINARA: E o altă problemă, și tocmai asta îți cer să înțelegi...
- BARBATUL: ... Vorbește odată !
- TINARA: ... Apartii unui alt timp istoric, unei alte etape revoluționare ...
- BARBATUL: (Se smucește și se ridică brusc. Aprinde lumina) - Doamne, aceleasi cuvinte !
- TINARA: Calitățile, meritele tale sunt cu siguranță de necontestat, dar azi probabil e nevoie de o judecată mai ...nai practică, de-un simb al realității mai dezvoltat. Tu ești un filozof, ... un idealist !
- BARBATUL: Așa crezi tu ?
- TINARA: Sunt sigură că asta-i explicația .
- BARBATUL: Stii de ce m-a azvîrlit ca pe o măscă stricată ?!
- TINARA: Ti-a aprobat cererea de pensionare...
- BARBATUL: N-am cerut-o niciodată ! Stii cum am devenit un "element periculos, un dugman" ?!
- TINARA: De ce vorbești așa ?!

- BARBATUL: Așa săt considerat !!
- TINARA: De ce exagerezi ?!! Nu s-a atins nimic de tine, nu ti-au făcut proces - ba din contră, te bucuri în continuare de toată încrederea...
- BARBATUL: Î-am cerut să onoreze măcar unul din angajamentele cu care ne-am legat cînd am venit la putere !! De ani de zile îi scriu cuvîntările, îi fac "programele", răspund la interviuri - i-am spus că-i timpul în sfîrșit să dăm oamenilor o firimitură din malul promis !! De azi de zile săt martor, îl ajut să-azvîrle praf în ochii lumii întregi - i-am spus că-i timpul să ne oprim și să încercăm chiar să facem ceva pentru poporul Rîsta care ne-a primit ca pe niste binefăcători !! Ca pe niste salvatori !!!!
- (Se îneacă, nu mai poate respira, cade pe un scaun)
- TINARA: Ce-i cu tine ?! -(Se repede în bucătărie, aduce un pahar cu apă, îl dă să bea.)
- BARBATUL: ...A rîs...A crezut că glumesc...Pe urmă a întăles că n-a întrebat dacă-s orb...Dacă nu vîd cît se zbate... Cît își frimîntă criciorii...Dacă nu vîd eforturile pe care le face să dea viață planurilor lui grandioase care vor schimba... Un răhat vor schimba !
- TINARA: Linigtege-te ...
- BARBATUL: ...Economia...învîțămîntul...cultura...totu-i la pînă... ...Î-am pus în față cifre, date exacte:-"Nu-ai oameni ! Nu săt înconjurat decât de imbocili și trădători!" - asta-i tot ce-a avut de spus...C singuri făci nu să-ai înădit de el...de "misiunea lui istoric" !
- TINARA: Cpreste-te ! Nu îrijăte nimic.Nu știu nici năcar să spui ce vorbești !
- BARBATUL: Efectuă scurte inițiativă ...
- TINARA: De unde ?! Citesc și eu rîzal, și astăzi și...

- BARBATUL: Atâtă tot ?
- TINARA: Dar ce-ți închipui ? Vreau încă să-ți spun că nu te că greșești ...
- BARBATUL: Da ?!
- TINARA: Oamenii sunt mulțumiți...nu tot ce le trebuie...viața nu-i rea...
- BARBATUL: Chiar așa ?
- TINARA: Trăiesc alături de ei .Se plâng cineva ?
- BARBATUL: ...Poate ai dreptate...Poate tu ai dreptate și asta ar fi foarte grav ...
- TINARA: Grav ?!
- BARBATUL: Ar însemna că eu sunt cel care a greșit...
- TINARA: Mai curînd așa cred...
BARBATUL: Față de cauză.Si față de EL.
TINARA: Nu cred că-i supărăt.Uite,așa cum mi-l închipui eu,nu cred că-i supărăt...pornit contra ta !
- BARBATUL: Nu mă vezi amenințat ?
- TINARA: Nici vorbă ! Ce-ți trece prin cap ?!
- BARBATUL: (Arată vasul cu hîrtiile arse) - Cînd le-am dat foc,
ai aplaudat...
- TINARA: Nu ardeau frumos ?
- BARBATUL: Numai pentru atât ?
- TINARA: Ei,bine...m-am gîndit că sunt niște hîrtii de care oricum nu mai ai nevoie și care,cel mult,nu îți-ar putea aduce decît dureri de cap...In starea în care ești...
Cu nervii întingi la maximum...
- BARBATUL: Înțeleg...Înțeleg foarte bine...Știi ce mă surprinde ?
Nu că ai dreptate,ci faptul că un lucru atât de simplu,
atât de firesc a fost nevoie să vină cineva din afara
să mi-l reclame.- Fără să fi fost orb !
- TINARA: O minimă detagare...

BARBATUI: Bine-nțales, bine-nțales, dar nite cît timp pierdut, câte gînduri negre, cîți nervi... In fond, a fost frumos: am crezut într-o idee, am luptat pentru ea, am vrut să fac ceva, am ... Sigur, acum c timpul să mă retrag... E timpul să-ți mărturisesc că mi s-a făcut o foame de lup !

TINARA: Si mie mi-e foame .

BARBATUL: Tu te mai poți ține pe picioare ?!

TINARA: Mă simt absolut excelent !

BARBATUL: Mergem înainte ?

TINARA: Cu toate pînzele în vînt !

TINARA: (In poză) - C'est magnifique !

BARBATUL: Punem masa ?!

TINARA: Doar n-ai să mă inviți în bucătărie !

(BARBATUL începe să strîngă de pe masă)

BARBATUL: Ai întîrziat cu numai șaptezeci și două de ore: ai fi văzut cum se poate desfășura "ritualul" ăsta...

(Intinde o față de masă de dantelă albă; pune două sfere nice mari, aprinde lumînările; paharele, tacîmurile, farfuriiile - toate sunt de o calitate remarcabilă)

BARBATUL: (Semn spre bucătărie) - Vrei să vezi tu ce-ți convine ?

TINARA: (Din bucătărie) - Cam ce ai vrea ?

BARBATUL: Merg pe mâna ta.

TINARA: Puțină supă ?

BARBATUL: De ce nu ?

TINARA: Ce-i în cutia albastră ?

BARBATUL: Stridii cred...-(Vine în ușa bucătăriei) - Te descurcă de minune...Mă scuzi o clipă, da ?

(Se retrage în camera lui.

Cîteva clipe scena rămîne goală, apoi TINARA intră împingînd o măsuță pe rotile, pe care sunt dispuse cîteva plăouri; le aşeză pe masă. Scoate din poșetă un flacon și

ia o pilulă.

Revine BARBATUL, îmbrăcat într-un frac croit impecabil)

TINARA: (Ii privește, fluieră admirativ, își face vînt cu mîna: "este ametită") - ...0,la,la,la !...

BARBATUL: (Foarte ceremonios) - Mademoiselle, dacă mi-ai face o onoare să-mi permiteți să vă conduc ...

(Ii oferă brățul și o conduce în dormitorul lui.

Revine singur; punе un disc; umple un pahar; bea; își aprinde o țigară.

Revine TINARA îmbrăcată într-o rochie de seară. Este într-adevăr superbă.

BARBATUL își stinge țigara în scrumieră, fără să-și poată lua ochii de la ea. Cîteva momente de tăcere)

BARBATUL: ...Cît ești de frumoasă!...Doamne,cît ești de frumoasă !

(TINARA rămîne pe loc, are ochii înlăcrămați, este cu siguranță inexplicabil de emoționată.

Important: - Este poate singurul moment de sinceritate, de reală căldură între cei doi de pînă acum.)

BARBATUL: ... Cum te cheamă ?

TINARA: (Neagă din cap)

BARBATUL: Spune-mi cum te cheamă ... Te rog !

TINARA: ... Am să am numele pe care mi-l dai tu.

BARBATUL: ... Cum vrei.

TINARA: Atunci ?

BARBATUL: ... Maria ... Maria-Magdalena, o să fie numele tău.

(Ii trage scaunul din capul mesei și o invită să se aseze; el ia loc în celălalt capăt. Cei doi încep să mînânce; primele clipe se consumă în tăcere, sub impresia momentului consumat anterior.)

BARBATUL: ... Puteină salată ?

TINARA: Nu, merci.

BARBATUL: Somon ?

TINARA: Nu.

(BARBATUL continuă, de fapt acum începe să mănânce cu un surprinzător apetit, cu o curioasă bună dispoziție. Din cînd în cînd îi indică TINEREI un platou, gest care de fiecare dată este urmat de un refuz.)

BARBATUL: ... Spuneai că ți-e foame...

TINARA: Mi-a și fost.

BARBATUL: Si ?

TINARA: Am mîncat.

BARBATUL: Nu te-ai atins de nimic.

TINARA: Exagerezi.

BARBATUL: O cafea ?

(Füră să mai aștepte răspunsul se duce în bucătărie și aduce pe o tavă un serviciu de cafea. Toarnă în două cești. TINARA se ridică să strîngă de la masă)

BARBATUL: Ce vrei să faci ?!

TINARA: Să scăpăm de toate astea...

BARBATUL: Foarte bine.

(Stinge luminișurile, mută de pe masă ceștile cu cafea, scoate o altă fată de masă și o aruncă peste masa pusă. Dîntr-un vas ia cîteva flori și le împărăștie pe masă.)

BARBATUL: Ça va ?

TINARA: ... Aduce ușor a giulgiu, dar, mă rog, e o soluție.

BARBATUL: Ei, de ce giulgiu ? ești macabru !

(Iși aprinde o țigără de foi, bea cafeaua - îl simțim relaxat și bine dispuș)

BARBATUL: ... S-a întîmplat ceva ?

TINARA: Nu cred; de ce ?

BARBATUL: Nu știu... te simt... te-a indicat ceva; ai căzut brusc...

- TINARA: Mă simt excelent.
- BARBATUL: Nici vorbă ! ... Tu-ți place rochia ?
- TINARA: Foarte frumoasă.
- BARBATUL: E a ta !
- TINARA: Nu !
- BARBATUL: E pentru tine !
- TINARA: Nu se poate !!
- BARBATUL: ...S-a întâmplat ceva dincolo ce cu nu știu ...
- TINARA: ...M-am văzut în oglindă ...
- BARBATUL: Să ?!
- TINARA: (Este evident marcată de ceva) ...Nu-ți fac griji... De unde ai rochia ?
- BARBATUL: ... Chiar, de unde o am ?!
- TINARA: Încearcă să-ți aduci aminte, te rog !
- BARBATUL: Cum te cheamă ?
- TINARA: ... Maria-Magdalena.
- BARBATUL: Vrei să dansăm ?
- TINARA: (Ezitare de o clipă)
- BARBATUL: Nu ! Nu-mi răspunde...Întru că, de fapt, nici nu vroiam să dansez. Era doar un pretext...Vroiam să te simt aproape...Să te țin în brațe...
- TINARA: ...Atunci invită-mă la dans.
- (Vine lîngă ea, se apleacă, îi strânge mîna. TINARA vrăjă și se ridică, o împiedică cu un gest ugor.)
- BARBATUL: ... Spune-mi ceva de tine...vrăjă să te cunoasc...
- TINARA: (Mișcare neputincioasă din urcă)
- BARBATUL: ... De ce nu vrei să vorbești ?
- TINARA: ... Nu am ce să-ți spun...Povești banale, care pe tine te-ai plăcut să morăți și să dă corac mic, crede-mă, mi-e lejeruțe ...
- BARBATUL: Atunci spune-mi o poveste.

BARBATUL: Ești odicic !

TINARA: Nu despre tine !...O povește așa...din capul tău...

(TINARA fi crată paharul gol de lîngă ea; el îl umple imediat, cîocnosc, beau)

TINARA: ...A fost odicic o fată care vise în fiecare noapte... Înțelegi ? În fiecare noapte ea avea visul ei...

BARBATUL: (Aprobus din cap)

TINARA: ...O noapte, două, trei, mulți rogo... Într-o zi a aflat că cineva, un domn !, suferă foarte mult pentru că el nu visență, nu știe să visoze, și că este dispus să cumpere visul... Înțelegi, da ?.. Si atunci, că, fata, l-a căutat pe "domnul" acesta și au stat de vorbă și au convenit că în fiecare dimineață ea să vină să-i povestească visul de peste noapte și el, "domnul", în schimb să-i dea cinci dolari... Zecă... Nu mai știi exact cât... Fapt este că în fiecare dimineață ea se prezinta să-și depună visul și să-și încaseze banii... Te plăcătășesc ?

BARBATUL: ... Nu.

TINARA: Atunci să mergem mai departe... Afacerea a continuat un timp, apoi, într-o noapte, ea nu a mai visat... Nu i s-a plinat nimic grav, vrea să spun că nu a fost îngrijorată; numai că în noaptea următoare lucrurile său repetat întocmai... Nu a mai visat... Si nici în celelalte nopți... S-a dus și la un doctor, care evident nu avea ce să-i facă... Cu timpul se simțea tot mai rău... Într-o zi a luat toti banii pe care-i "cîştigase" și s-a dus la "domnul"... Si i-a spus că ea îi restituie banii... toti banii... și îi recăguță mult, foarte mult că și el să-i restituie visele... Se fie bun și să îi le restituie... Si "domnul" a ascultat-o cu atenție și i-a spus că regretă din suflet chiar că îl spus: "regret din suflet", dar nu poate să-i restituie vie

sele..."De ce" a întrebat fata..."Pentru că le-am consumat" a răspuns "domnul"...Si ea a plecat...Si drumul trecea printr-un parc...Si la ora cînd alcoolul erau puști...Si la un moment dat,cînd a auzit în spatele ei niște pași care se apropiau,a vrut să ia la fugă...Apoi să întrebă:"de ce aș face-o ? doar nu am ce să-mi ia"...

BARBATUL: ... De unde o știi ?

TINARA: (Cest vag din ușeri)

BARBATUL: Ai citit-o ?

TINARA: Nu !

BARBATUL: E o povestire scrisă ...

TINARA: Nu-i adevărat !

BARBATUL: ...E o schiță de Truman Capote.

TINARA: Nu-i adevărat !!

BARBATUL: Am citit-o.Si,întimplător,îl cunosc și pe el foarte bine

TINARA: ...Atunci înseamnă că el a atacat fata în parc...

(Se ridică brusc și se îndreaptă spre camera lui)

BARBATUL: Ai nevoie de ceva ?

TINARA: (Arătîndu-și rochia) - Vreau să mă schimb.

BARBATUL: De ce ?!

TINARA: Așa,pur și simplu.

BARBATUL: Vreau să mă schimb !

BARBATUL: Mai rămîni cu ea doar câteva minute...Te rog foarte mult.

(TINARA ezită o clipă,apoi renunță)

BARBATUL: Ești miritată ?

TINARA(Surprinsă,rîs nervos) - Ce întrebare e asta ?!

BARBATUL: Probabil nu cea mai inspirată...dar,crede-mă,nu grăbită

TINARA: ...

BARBATUL: Pot să repet întrebarea ?

TINARA: Nu,nu poti !

BARBATUL: De ce ?

- TINARA: Simpla:nu-mi face plăcere !
- BARBATUL: ... "Am venit să te ajut...Pentru că-mi pari cel mai trist om din lume"...
- TINARA: Am încercat ... Am făcut tot posibilul !
- BARBATUL: Ai făcut foarte mult...In primul rînd nu m-ai lăsat să beau singur,și-ți mărturisesc că te-ai comportat admirabil:puțini ar fi rămas în picioare după o asemenea performanță...
- TINARA: ... Ce vrei să spui ?
- BARBATUL: Nimic...Mi-am amintit de pilulele pe care le luam la Minister și care ... Dar de ce stai în picioare ? La loc, doar ca convenit - încă cîteva minute...Iți plac povestile ?
- TINARA: Nu.
- BARBATUL: Păcat.Pentru că vreau să-ți ofer și eu una...Tot așa: "din capul meu"...Dar mai întîi,un ultim pahar !
(Toarnă;ciocnesc;beau amîndoî)
- BARBATUL: ...Cu ani în urmă i-am propus fostului meu tovarăș de luptă și prieten - bănuiesc că nu mai e nevoie să-ți spun de cine vorbesc - i-am propus organizarea unui Birou special care să se îngrijească de cei dintre noi la ale căror servicii,dintr-un motiv sau altul,trebuia să se renunțe.Ca să înțelegi mai bine despre ce e vorba,trebuie să-ți spun că viața,cariera politică este condiționată în permanență de o mulțime de factori,care nu pot neapărat sub semnul întrebării valoarea intrinscă a individului,ci doar...hai să-o numim "disponibilitatea" lui de-a răspunde cerințelor unor anumite perioade.Au fost,de exemplu,oameni a căror prestare în perioada premergătoare venirii la putere a fost absolut remarcabilă,dar care,în noile condiții,nu să mai dovedească eficiență.Foto

bine-nțeles, a fost și situația inversă: cei veniți mai târziu, dar care s-au pliat de minune poilor cerințe... Mă rog, ceea ce-ți spun, și teoretic pare ușor de înțeles, în realitate este mai greu de acceptat. Si, de fapt, asta era problema: oamenii la alcătuiror servicii trebuie să se renunțe și care - din lipsă de înțelegeră, din egoism, din... atîtea și atîtea motive - pentru o anumită perioadă ar putea deveni... supărători... dăunători chiar. Mă urmărești?

TINARA: Cu sufletul la gură.

BARBATUL: M-am gîndit, deci, că că le-ar fi mult mai ușor dacă, în momentele cele mai dificile, mai "fierbinți", ar avea lîngă ei un om "din afară" care cu mult calm, cu tact, cu căldură... cu dragoste chiar i-ar face să înțeleagă că viața este întotdeauna frumoasă... că nimic nu este mai presus decât libertatea... că ranchiuna, și resentimentele, și gîndurile revanșarde n-au dus niciodată la nimic bun...

TINARA: ... Mai departe?

BARBATUL: ... Mai departe nu urmează nimic. Am pus proiectul împreună cu o posibilă schemă de organizare într-o mapă, am scris frumos pe mapă "Biroul Roz" și i-am dat-o lui în mînă... Cînd l-am întrebat mai târziu ce părere are, mi-a răspuns că n-a avut încă timp să o vadă...

TINARA: ... Într-adevăr, o poveste foarte frumoasă...

BARBATUL: Nu-i aşa? Pentru că e vorba însă că o idee foarte interesantă, și pentru că întotdeauna a știut să profite de ideile foarte interesante care i se oferă, nu-mi vine să cred că tocmai pe asta să fi restat...

TINARA: De ce nu-l întrebai?

BARBATUL: Acestea sunt întrebări care nu se pun. - (Scoate din buzunar un

• Ilic, din care scoate un set de fotografii)- Vrei să-mi înci serviciul și să-mi spui dacă cunoști vreunul din aceste superbe fete ?

(Ii întinde prima fotografie; fata își urmărește o privire pe ea.)

TINARA:

Nu.

(Ii întinde fotografie înapoi. BARBATUL nu o primește, îi întinde în schimb și două. TINARA dă drumul pe jos primii fotografii și o preia pe următoarea)

BARBATUL:

Poate pe ea ?

TINARA:

Nu.

(Migcarea se repetă cu următoarele 4-5 fotografii)

BARBATUL:

Nici una dintre ele ?

TINARA:

Nu le-am văzut în viața mea.

(Urmează încă două fotografii care, ca și celelalte, după o scurtă privire sunt lăsate să cadă)

BARBATUL:

In sfîrșit, ultima.

(Intinde fotografie; TINARA o ia, aceeași privire scurtă, rămîne cu ea în mână. BARBATUL se aplesă și adună de pe jos fotografiile imprăștiate. Se ridică, întinde mâna după fotografie din mână TINEREI)

BARBATUL:

Nici pe ea ?

(Rămîne cu mâna întinsă: TINARA păstrează fotografie)

... Ai știut de la început ?!

BARBATUL:

Ești mulțumită de ce faci ?

TINARA:

Din moment ce ești inițiatorul ...

BARBATUL:

Răspunde la ce te-am întrebăt !

TINARA:

Nu ridică tonul la mine.

BARBATUL:

Ești mulțumită de ce faci ?

TINARA:

... În condiții normale avem de alături și www.arhivaexilului.ro cu un glorj în cap... sau a te hazarda într-o acțiune

. Fără să ţi de înbindere, care s-ar fi soldat tot cu un slonturi și tot în cap... În măsură în care renegesc să evite una din cele două variante, am motive să fiu și mulțumită...

- BARBATUL: Jacând în fiecare zi rolul Jelietei !
- TINARA: Nici eroii și nici nebunii nu apar chiar zilnic...
- BARBATUL: Să, pînă unde ar fi mers spiritul tău de sacrificiu ? Bînuiesc că invitația la dans și să fi părut o simplă glumă ! Sau ești specializată pe strip-tease ? (TINARA își trage fermoarul de la rochie, o lasă să cadă, o agăță cu vîrful pantofului și i-o aruncă în față; trece dincolo; revine îmbrăcată în hainele ei)
- BARBATUL: Iți va fi mai greu să ieși...
- TINARA: Ce vrei ?!
- BARBATUL: Stai jos.
- (TINARA pornește spre ușă; trece pe lîngă el; BARBATUL o prinde de brat)
- BARBATUL: Ai avut dreptate: sănt un om foarte trist. Stii de ce ? ... Pentru că n-am deloc humor. Stai jos ! (TINARA se așază)
- BARBATUL: ... Urmărește-mă cu atenție și încearcă să înțelegi că lucrurile sănt mult mai grave decât fără încipui. Întru mine ca și pentru tine - săntem amîndoi în același barcă ... Ce sarcini aveai ?
- TINARA: ... Să-ți ridic moralul.
- BARBATUL: În seara asta, aici. Mai departe ?
- TINARA: ... Nimic în plus.
- BARBATUL: Amintește-ți exact.
- TINARA: ... Întocmesc o scurtă relatare despre cele întâmpinate.
- BARBATUL: Ideea de "scurtă" fără apartine. În care...
- TINARA: ... Președintelui.

BARBATUL: Personal ?

TINARA: În mîndă.

BARBATUL: Ești la primul "pacient", nu ?

TINARA: (Aprobă din cap)

BARBATUL: Dacă îți-ăș spune că și la ultimul, m-ai crede ?... Ai să afli acum ce urmăză după ce pleci de aici. Te prezintă la Palat unde întocmești un raport detailat, cu cît mai multe amănunte, cu cît mai multe "citate" din ce-am spus cu. Exemplarul, îl faci într-un singur exemplar, rămâne pe biroul Președintelui și devine una din piesele de bază în procesul care mi se intentează. Vei fi citată ca martor și nu va trebui decât să repeti... cuvînt cu cuvînt tot ce-ai așternut pe hîrtie. Eu voi fi condamnat - și sentința o cunoști -; la scurt timp după asta mă urmezi și tu: martorii și hîrtiile trebuie să dispară ...

TINARA: Nu-i adevărat !

BARBATUL: Dacă obișnuiam să mint, nu înțelegi că rămîneam și azi Ministrul Adevărului ?! ... -(Arată teancul de fotografii) - Nici tu n-ai mințit cînd ai spus că nu le cunoști... Au lucrat pentru același Birou Roz. Au parcurs exact traseul pe care îți l-am descris și au terminat-o întocmai cum te pregătești și tu !

TINARA: ... Nu se poate... Nu-i adevărat ...

BARBATUL: Nu ai decât o singură scăpare ...

TINARA: ... Vorbește !

BARBATUL: (Func pe masă un pistol) - ...Te duci la Palat...

TINARA: Nu ! ... Nu pot să-o fac !

BARBATUL: ... Cum ai ajuns să lucrezi pentru EL ?

TINARA: ... Eram măritată... În seara nunții am www.arhivaexilului.ro său o rochie aproape la fel ca cea pe care mi-ai dat-o

- BARBATUL: ... Erai rănită și ...
- TINARA: ... Soțul meu era un specialist de mare perspectivă... Un timp n-am mai știut nimic de el... Apoi mi s-a dat de înțeles că a primit o muncă cu totul specială și că va trebui să rămânem despărțiti... Am cerut să mi se permită să-l mai văd o dată... să vorbesc cu el...
- BARBATUL: Ca să-ți dovedești "loialitatea", ca să-i convingi că se poate conta pe tine, ai acceptat să intri în Biroul Roș! ... Ai fost manipulat... De ani de zile fiecare pas, fiecare hotărîre pe care crezi că o îei complică plasa în care te-au prins și din care nu mai ai decât o singură ieșire: cea pe care îi-o indică ei !
- TINARA: (Iși acoperă urechile) - Taci ! Te rog, taci !!
- BARBATUL: "Soțul" tău, "marele specialist" nu a fost decât moșneala pe care îi-au aruncat-o cînd au fost siguri că ești omul de care au nevoie !
- TINARA: (A căzut în genunchi) - Doamne ! Doamne !!
- BARBATUL: Din momentul în care ieși de aici, în cel mult două săptămâni ! urmărază procesul. Apoi vine rîndul tău...
- TINARA: De ce-au nevoie de proces ?! De ce dacă vor să scape de tine mai au nevoie de proces ?!
- BARBATUL: ... Pentru că într-o democrație ca a noastră crima trebuie îmbrăcată în haina legalității.-(O ajută să se ridică. Ii pune pistolul în mînă) - E singura scăpare.
- (Se întoarce și pornește spre camera lui. Albă la față, tremurînd totuști, TINARA ridică pistolul către ambele mîini.)
- TINARA: ... Domnule Ministru ...
- (BARBATUL se întoarce spre ea. TINARA trage două focuri. BARBATUL se prăbușește.)

12.09.2011

Prefectură do Săc continuă
60 (saizei) file.

Hilma Toncu

